

transform!

ευρωπαϊκό δίκτυο εναλλακτικού προβληματισμού και πολιτικού διαλόγου

Το ενημερωτικό δελτίο του **transform!europe** εκδίδεται και στα αγγλικά κάθε μήνα. Το δελτίο περιέχει πληροφορίες για τις δραστηριότητες του δικτύου μας, των μελών του και των μελών – παρατηρητών του, καθώς επίσης και για σημαντικές πρωτοβουλίες των κοινωνικών κινήματων στα οποία συμμετέχουμε. Το δελτίο μεταφράζεται στα ελληνικά με ευθύνη του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς.

Περιεχόμενα

Άρθρο της σύνταξης

Η επιδείνωση της κρίσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση: Η ανάγκη για μια ουσιαστική αλλαγή 2

Μπλογκ

Προς την Εναλλακτική Σύνοδο 3

Προεδρικές εκλογές στην Τσεχία 5

Συνεδρίαση του δσ του transform! europe 7

Ποια είναι η κατάσταση της Αριστεράς στην Ευρώπη; 8

Ημερολόγιο

Οικονομική και πολιτική κρίση στην Ευρώπη -Ευκαιρίες για μια δημοκρατική και κοινωνική Ευρώπη 9

Στρατηγικές για την Αριστερά σε έναν επισφαλή κόσμο 10

Οικονομικό Φόρουμ Μόσχας 10

Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ 2013 12

Η ουτοπία της δημοκρατίας 13

Δημοσιεύσεις

Το transform! για την κρίση και τον σύγχρονο καπιταλισμό (βιβλιογραφία 2012) 14

Έκδοση του δελτίου στα ελληνικά: Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς

Μετάφραση - επιμέλεια: Σταύρος Παναγιωτίδης

Η επιδείνωση της κρίσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση: Η ανάγκη για μια ουσιαστική αλλαγή

Η Ευρωπαϊκή Ένωση αντιμετωπίζει μια συνεχώς επιδεινούμενη σοβαρή κρίση. Το Ευρωμνημόνιο 2013 αναλύει κριτικά τις πρόσφατες οικονομικές εξελίξεις στην Ευρώπη και τονίζει την ανάγκη για μια εναλλακτική οικονομική πολιτική.

Σε αντίθεση με υπερβολικά αισιόδοξες διακηρύξεις στα κυρίαρχα ΜΜΕ, η Ευρώπη δεν έχει καταφέρει να αντιμετωπίσει την κρίση. Αντίθετα, τα προγράμματα λιτότητας που εκπονούνται από την «τρόικα», δηλαδή την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, δεν οδηγούν μόνο σε μια δραματική μείωση του βιοτικού επιπέδου σημαντικών τμημάτων του πληθυσμού στις χώρες στις οποίες έχουν επιβληθεί, αλλά απειλούν επίσης να βυθίσουν μεγάλο τμήμα του Ευρωπαϊκού Νότου σε κοινωνική και ανθρώπινη καταστροφή.

Επιπλέον, αυτή η κρίση θα οδηγήσει την Ευρώπη σε μια μακροχρόνια ύφεση, όπως φαίνεται να δείχνουν τα στοιχεία για τις οικονομικές προοπτικές που δημοσιεύτηκαν στο τέλος του χρόνου. Αυτό προφανώς θα επηρεάσει όλα τα κράτη, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που εμφανίζουν μια σταθερή οικονομική κατάσταση, τα οποία σήμερα φαίνονται να ενισχύονται από την κρίση.

Πριν από το ακόμα γενικά σκοτεινό οικονομικό υπόβαθρο μια σαφής τάση σχηματίζεται προς την συγκέντρωση των διαδικασιών λήψης αποφάσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και

της οργάνωσης τους με αυταρχικό τρόπο. Το δημοσιονομικό σύμφωνο το οποίο συμφώνησαν το Δεκέμβριο του 2011 26 από τους 27 αρχηγούς κυβερνήσεων, κατά το οποίο οι εθνικοί προϋπολογισμοί τέθονται κάτω από τον έλεγχο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, καθώς και η περαιτέρω συσσώρευση της εξουσίας στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα που ακόμα στερείται δημοκρατικό έλεγχο και δημόσια λογοδοσία μπορεί μόνο να οδηγήσει σε όξυνση της πολιτικής αντιπαράθεσης μεταξύ άλλων ανάμεσα σε έναν «πυρήνα της Ευρώπης» γύρω από τις πιο ισχυρές οικονομίες και μιας ευρωπαϊκής περιφέρειας που δημιουργήθηκε με αυτόν τον τρόπο. Αν με αυτές τις πολιτικές η πολυπόθητη «σταθεροποίηση» των χρηματοπιστωτικών αγορών μπορεί να επιτευχθεί πρέπει να είναι περισσότερο από αμφίβολο.

Σχεικά με αυτό, υπάρχουν περαιτέρω πολιτικοί κίνδυνοι: η κρίση και οι καταστροφικές κοινωνικές συνέπειες απονομιμοποιούν την ευρωπαϊκή ενωποίηση στα μάτια μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού. Προκαλούν και εντείνουν την ανάπτυξη εθνικιστικών και δεξιών λαϊκιστών κομμάτων σε όλη την ήπειρο. Έτσι η Ευρώπη βρίσκεται σε ένα σταυροδρόμι που απευθύνεται και στον τίτλο του φετινού μνημονίου: «η επιδείνωση της κρίσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση: η ανάγκη για μια ουσιαστική αλλαγή».

Ωστόσο, το 2012 ήταν ένα έτος ευρύων κινημάτων αντίστασης σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες, μεταξύ

αυτών και της πρώτης διακρατικής απεργίας στις 14 Νοεμβρίου, που ξεκίνησε από μεγάλα νοτιοευρωπαϊκά συνδικάτα και αντήχησε σε μια ευρεία αλληλεγγύη σε άλλα μέρη της Ευρώπης.

Όπως και πέρυσι, το *transform!europe* έχει αναλάβει την ευθύνη για την παραγωγή τυπωμένων εκδόσεων του Ευρωμνημονίου στα αγγλικά, γαλλικά, ελληνικά και γερμανικά – το τελευταίο σε συνεργασία με το γερμανικό περιοδικό «Sozialismus».

Γι' αυτό ελπίζουμε όχι μόνο να παρέχουμε μια χρήσιμη συνεισφορά στην ευρωπαϊκή συζήτηση για τις κοινωνικές, οικονομικές και οικολογικές εναλλακτικές λύσεις αλλά και να βοηθήσουμε στην ανάπτυξη ενός ευρέος πολιτικού κινήματος προς μια άλλη Ευρώπη που συνοψίζεται στην εναλλακτική σύνοδο των ευρωπαϊκών λαών που θα διεξαχθεί στην Αθήνα στις 7-9 Ιουνίου.

Μεγάλες εκδόσεις του Ευρωμνημονίου μπορείτε να κατεβάσετε εδώ στα αγγλικά, γερμανικά και γαλλικά, καθώς και περιλήψεις σε άλλες γλώσσες.

Περισσότεροι από 350 οικονομολόγοι και κοινωνικοί επιστήμονες από όλη τη Ευρώπη και πέρα από αυτήν έχουν δηλώσει την υποστήριξή τους για το νέο Ευρωμνημόνιο. Κάντε κλικ εδώ για να δείτε τον κατάλογο των υπογραφόντων.

www.euromemo.eu

Προς την Εναλλακτική Σύνοδο

Βάπτερ Μπάιερ

Τον Δεκέμβριο του περασμένου έτους έγινε στις Βρυξέλλες συνάντηση για θέματα γενικότερης στρατηγικής των οργανώσεων που προετοιμάζουν την «Εναλλακτική Σύνοδο των ευρωπαϊκών λαών» (Αθήνα 7-9 Ιουνίου). Στη συνάντηση παραβρέθηκαν 75 άτομα εκπροσωπώντας 50 οργανώσεις από 18 χώρες.

Στο προεδρείο της συνάντησης προετοιμασίας που φιλοξενήθηκε από το συνδικάτο CG FGTB, ήταν οι Αντρέα Ντελλα Βέκια (FGTB), Φελίπε Βαν Κέρσπιλκ (CSC), ο Φρεντερίκ Παγιέν (WMW), Σολάνζ Σιντρεϊρά (Φεμινίστριες για μια άλλη Ευρώπη) και Βάλτερ Μπάιερ (*transform! europe*).

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης, οι αντιπρόσωποι των εθνικών συντονιστικών επιτροπών που έχουν ήδη συγκροτηθεί ενημέρωσαν τους παρόντες για την κατάσταση που υπάρχει στις διάφορες χώρες από πλευράς κινητοποιήσεων. Επιπλέον, συζητήθηκε το περιεχόμενο ενός «Μνημονίου των λαών της Ευρώπης» το οποίο θα υποβληθεί στην Εναλλακτική Σύνοδο όπου θα λάβει την τελική του μορφή. Η πρόταση για την μορφή της εκδήλωσης στην Αθήνα συζητήθηκε στη συνάντηση της συντονιστικής επιτροπής της Εναλλακτικής Συνόδου που έγινε στις Βρυξέλλες στις 8 Φεβρουαρίου.

Η φιλοδοξία της Εναλλακτικής Συνόδου

(19 Δεκεμβρίου 2012)

Η πρόταση να γίνει μια σύνοδος των εναλλακτικών κοινωνικών και πολιτικών κινήματων στην Αθήνα, στις 7-9 Ιουνίου 2013, συνιστά μια σοβαρή προσπάθεια για να δημιουργηθεί ένα ευρωπαϊκό κοινωνικό και πολιτικό μέτωπο που θα δώσει τις μάχες εναντίον της λιτότητας και της αυταρχικής καμπί στην ολοκλήρωση της ΕΕ. Αυτή η δυνατότητα έχει

προκύψει από τους μεγάλους και σημαντικούς κοινωνικούς αγώνες που έγιναν στο Νότο της Ευρώπης, καθώς και από τις εκλογικές νίκες των ορισμένων σχηματισμών της πολιτικής Αριστεράς σε διάφορες χώρες.

Το πολιτικό κίνημα για την προετοιμασία αυτής της Εναλλακτικής Συνόδου έχει τις ρίζες του στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ-στο πλαίσιο του οποίου δημιουργήθηκε, το φθινόπωρο του 2008 στο Μάλμε, η Κοινή Κοινωνική Διάσκεψη (Joint Social Conference). Σκοπός του ήταν να προωθήσει μια συζήτηση, καλύτερα δομημένη και περισσότερο λεπτομερή από αυτές που διεξάγονταν κατά τη διάρκεια των Κοινωνικών Φόρουμ, προκειμένου να υπάρξει μια κοινή στρατηγική των κοινωνικών κινήματων, των ΜΚΟ και συνδικάτων. Το 2012, το δίκτυο *transform!* έγινε δεκτό στην επιτροπή πρωτοβουλίας της JSC.

Τα στρατηγικά κείμενα (*position papers*) που παρήχθησαν από την JSC σε δυο διασκέψεις, αφορούσαν μεταξύ άλλων σχετικά με την λιτότητα, τη φορολογική ισότητα, το νόμισμα και την δημοσιονομική πολιτική, καθώς και το εξωτερικό εμπόριο υπάρχουν στην ιστοσελίδα www.jointsocialconference.eu

Αξίζει να διαβαστούν γιατί δείχνουν ότι αυτή η προσπάθεια να ενωθούν οι κοινωνικοί παράγοντες με νέους τρόπους είναι ένα φιλόδοξο σχέδιο, το περιεχόμενο του οποίου επέτρεψε στο *transform!*-που δεν ισχυρίζεται ότι είναι πολιτικός φορέας-να συμμετάσχει σ' αυτό.

Στην επιτροπή πρωτοβουλίας της JSC, η οποία υποστηρίζεται από τη Συνομοσπονδία Ευρωπαϊκών Συνδικάτων (ΣΕΣ), η πλειοψηφία των συνεργαζόμενων φορέων αποτελείται από μεγάλες, κυρίως αριστερού προσανατολισμού, συνδικαλιστικές

οργανώσεις- CGT, FSU, Solidaire, CGILL, CCOO, CGT-P, FTGB, CSC και MSZOSZ- καθώς και από σημαντικά ευρωπαϊκά κοινωνικά κινήματα, κινήματα της κοινωνίας των πολιτών και οικολογικά κινήματα- ATTAC, EAPN, CADTM και Greenpeace.

Το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης στην Ευρώπη, τα βάνουσα προγράμματα λιτότητας, η όξυνση της κοινωνικής κρίσης στην Ανατολή και-τελευταίο αλλά όχι λιγότερο σημαντικό, η αποφασιστικότητα με την οποία οι νεοφιλελεύθερες ελίτ σπεύδουν να χρησιμοποιήσουν την κρίση για την καταστροφή του κοινωνικού κράτους πρόνοιας, καθώς και η αυταρχική καμπί της ευρωπαϊκής ενοποίησης- έχουν ριζοσπαστικοποιήσει και πολιτικοποιήσει τη συζήτηση. Έτσι, για πρώτη φορά, ακόμα και η ΣΕΣ απέρριψε, τον Φεβρουάριο του 2012, μια ευρωπαϊκή σύμβαση-συγκεκριμένα το δημοσιονομικό σύμφωνο-λόγω των επιπτώσεών της που θα οδηγήσουν σε κοινωνική οπισθοδρόμηση. Αυτές οι εξελίξεις αποκάλυψαν επίσης τα όρια των διεργασιών του Κοινωνικού φόρουμ.

Αυτό το διαφορετικό πολιτικό σκηνικό οδήγησε στο σχέδιο της Εναλλακτικής Συνόδου, το οποίο παρουσιάστηκε, τον Μάρτιο του 2012, στην ετήσια συνάντηση της Κοινής Κοινωνικής Διάσκεψης. Το σχέδιο έγινε δεκτό με ευχαρίστηση από όλους τους παρόντες φορείς, δηλαδή τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, τα κινήματα-κοινωνικά, της κοινωνίας των πολιτών, οικολογικά-και τις ΜΚΟ. Το σχέδιο υποστήριξε και ο Πιερ Λωράν, πρόεδρος του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς-του μόνου πολιτικού κόμματος που ήταν παρόν στη συνάντηση¹.

Η Εναλλακτική Σύνοδος δεν είναι ένα αντι-μοντέλο των διεργασιών του

Κοινωνικού Φόρουμ. Αυτές θα παραμείνουν άθικτες και απολύτως ορατές ως χώροι διαλόγου και πεδία δοκιμής και πειραματισμών που χαρακτηρίζονται από την πλουραλιστική και αλληλέγγυα κουλτούρα της Αριστεράς. Σ' αυτό το πλαίσιο, το Φόρουμ «Φλωρεντία 10+10» ήταν μια πολύ σημαντική συνάντηση. Ωστόσο, υπάρχουν τρία πολιτικά στοιχεία στα οποία οι πολιτικές φιλοδοξίες της Εναλλακτικής Συνόδου υπερβαίνουν τον αυθόρμητο χαρακτήρα της δομής του Κοινωνικού Φόρουμ και έχουν ως αποτέλεσμα ένα νέο βήμα του κινήματος:

1) Οι δυνάμεις που στηρίζουν την Εναλλακτική Σύνοδο συμφωνούν ότι οι αμυντικοί αγώνες που σχεδιάζονται με αποκλειστικό στόχο την αντίσταση δεν αρκούν για την επιτυχία αντιμετώπιση της επίθεσης της άρχουσας τάξης. Η υποκατάσταση της έννοιας «αντι-σύνοδος» με τη έκφραση «εναλλακτική σύνοδος» εκφράζει αυτήν ακριβώς την φιλοδοξία. Αποτελεί έκφραση της επιδίωξης να βρεθεί η νεοφιλελεύθερη ηγεμονία – που έχει οδηγήσει σε μια κρίση η οποία αύξησε τον εθνικισμό σε όλη την Ευρώπη-αντιμέτωπη με μια αριστερή ηγεμονία. Αξίζει να σημειωθεί ότι σήμερα τα κοινωνικά κινήματα θέτουν, για πρώτη φορά, στη συζήτηση το ζήτημα της ισορροπίας πολιτικών δυνάμεων.

2) Αποτέλεσμα αυτής της νέας κατάστασης είναι μια νέα σχέση των πολιτικών δρώντων με τα κινήματα για την αντιμετώπιση των προκλήσεων. Στην Χάρτα του Πόρτο Αλέγκρε, που έδινε στο Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ ένα «πλουραλιστικό, multipolικό, μη κυβερνητικό και μη κομματικό περιεχόμενο», η συμμετοχή των πολιτικών φορέων- ανεξάρτητα από τον ρόλο τους στους κοινωνικούς αγώνες-απαγορευτόταν περισσότερο ή λιγότερο κατηγορηματικά: «Ούτε ομματικές αναπαραστάσεις ούτε στρατιωτικές οργανώσεις μπορούν να συμμετέχουν στο Φόρουμ.

Επικεφαλής κυβερνήσεων και μέλη νομοθετικών σωμάτων που αποδέχονται τις δεσμεύσεις αυτής της Χάρτας μπορούν να κληθούν να συμμετάσχουν σε προσωπικό επίπεδο» (Χάρτα του ΠΚΦ, Πόρτο Αλέγκρε, Απρίλιος 2001). Στην ανακοίνωση που εκδόθηκε στο τέλος της συνάντησης της Φλωρεντίας, το η Συντονιστική Επιτροπή της Εναλλακτικής Συνόδου διατύπωσε διαφορετικά τη σχέση μεταξύ κοινωνικών και πολιτικών φορέων: «Στην Εναλλακτική Σύνοδο πρωταγωνιστούν τα κοινωνικά κινήματα, αλλά δεχόμαστε και εκείνες τις πολιτικές δυνάμεις που υποστηρίζουν τα αιτήματά μας. Προσωπικότητες οι οποίες υποστηρίζουν την έκκλησή μας είναι ευπρόσδεκτες. Ζητούμε από όλες τις οργανώσεις και τους πολιτικούς να αγωνιστούν μαζί μας αν συμφωνούν με το πνεύμα και τη θεμελιώδη ανάλυση που υπάρχει στην 'Εκκλησή' μας».² Με τον τρόπο αυτό έγινε ένα απαραίτητο βήμα για να υπερβούμε τη διάσπαση μεταξύ των ενδιαφερόμενων φορέων επιτεύχθηκε το οποίο-αναγνωρίζοντας τόσο την αυτονομία όσο και υπαρκτές διαφορές- μπορεί να οδηγήσει στην απόφαση να αρχίσει ένας πολλά υποσχόμενος αγώνας για μια αριστερή εναλλακτική λύση στην Ευρώπη.

3) Η Εναλλακτική Σύνοδος αυτοχαρακτηρίζεται ως κριτική στην Ευρώπη αλλά υπέρ αυτής. Η Έκκληση λέει: «Δεν μπορούμε να κερδίσουμε μια ευρωπαϊκή μάχη μόνο με αγώνες σε ένα αποκλειστικά εθνικό πλαίσιο...[Θ]έλουμε να βελτιώσουμε το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο και να υπερασπίσουμε τον λαό, όχι τις τράπεζες, τις επιχειρήσεις και τους κύριους μετόχους τους... [Α]υτό απαιτεί άλλες πολιτικές, κάτι που σημαίνει την επανεξέταση των θεσμών και των συνθηκών, που δεν αποσκοπούν στην σκλήρυνση ενός τιμωρητικού νεοφιλελευθερισμού αλλά στην επανάκτηση της δημοκρατίας (Εκκληση για μια Εναλλακτική Σύνοδο, Βρυξέλλες, Μάρτιος 2012).

Από στρατηγική άποψη αυτό σημαίνει ότι πρέπει να τεθούν σαφή όρια στις εθνικιστικές θέσεις, χωρίς όμως να υποτιμούνται οι κίνδυνοι της αυταρχικής και συγκεντρωτικής κατεύθυνσης της τρέχουσας διαδικασίας ολοκλήρωσης.

Με βάση τουλάχιστον αυτά τα τρία σημεία μπορούμε να συλλάβουμε την Εναλλακτική Σύνοδο ως μια προσπάθεια ανανέωσης το λόγο των κοινωνικών κινήματων. Η γενικώς θετική υποδοχή της πρότασης δείχνει ότι αυτή η εξέλιξη ανταποκρίνεται στις προσδοκίες πολλών δραστήριων ομάδων και ατόμων, όπως δείχνει η ίδρυση επιμέρους εθνικών ομάδων προετοιμασίας της Συνόδου και, πάνω από όλα, η προθυμία των ελληνικών συνδικάτων και κοινωνικών κινήματων να καταβάλουν την αναγκαία προσπάθεια για την φιλοξενία της εκδήλωσης στην Αθήνα.

Αυτή η τάση έγινε, επίσης, απόλυτα σαφής από την παρουσίαση της Εναλλακτικής Συνόδου σε εκδήλωση που έγινε στο πλαίσιο του Κοινωνικού Φόρουμ «Φλωρεντία 10+10», κατά την οποία έγιναν δηλώσεις εκπροσώπων συνδικάτων από τη Δυτική, Ανατολική και Νότια Ευρώπη, του αναπληρωτή γενικού γραμματέα της Συνομοσπονδίας Ευρωπαϊκών Συνδικάτων Πάτρικ Ίτσερτ, καθώς και ομιλητών από το νεοσύστατο Δίκτυο Προοδευτικών Οικονομολόγων και άλλων σημαντικών ευρωπαϊκών δικτύων-μεταξύ των οποίων και του *transform!*.

Υπάρχει ήδη ευρεία συμφωνία ότι δεν θα γίνει κάποια προσπάθεια να να παρουσιαστεί η Εναλλακτική Σύνοδος ως ένα είδος «Κεντρικής Επιτροπής» των κοινωνικών κινήματων. «Η προστιθέμενη αξία» της σε σχέση με τις δυνατότητες κοινωνικής κινητοποίησης στο εσωτερικό επιμέρους χωρών βρίσκεται στο γεγονός ότι δίνει σ' αυτές μια ευρωπαϊκή διάσταση. Στην ίδια την Εναλλακτική Σύνοδο θα τεθούν από εκπροσώπους σημαντικών ευρωπαϊκών κινήματων

και οργανώσεων από τους ευρωπαϊούς πολίτες διάφορες συγκεκριμένες πολιτικές διεκδικήσεις που αφορούν την Ευρώπη.

Ο καθορισμός των διεκδικητικών προτεραιοτήτων θα είναι το πιο σημαντικό και ταυτόχρονα το δυσκολότερο μέρος της προετοιμασίας της Εναλλακτικής Συνόδου. Παρ' όλα αυτά, η προσπάθεια και μόνο για να φτιάξουμε μια κοινή στρατηγική διατύπωση των προτεραιοτήτων ήδη σηματοδοτεί μια νέα ποιότητα του

λόγου στο εσωτερικό των κοινωνικών και πολιτικών κινημάτων.

Σημειώσεις:

1. Είχαν προσκληθεί να μιλήσουν εκπρόσωποι των τριών «προοδευτικών» οικογενειών κομμάτων (Πράσινοι, Σοσιαλδημοκράτες, Αριστερά) εφόσον συμφωνούν με την Εναλλακτική Σύνοδο. Προβλήθηκαν βιντεοσκοπημένα μηνύματα ευρωβουλευτών των Ευρωπαίων Πράσινων και του Ευρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος, οι οποίοι εξέφρασαν αμφίθυμες απόψεις για την Εναλλακτική Σύνοδο.

2. Δείτε το φυλλάδιο της Συντονιστικής Επιτροπής της Εναλλακτικής Συνόδου, Φλωρεντία, Νοέμβριος 2012-μπορείτε να το κατεβάσετε με ένα κλικ στο δεξιό μέρος της σελίδας.

Σύνδεσμοι:

www.altersummit.eu

www.firenze1010.eu

www.jointsocialconference.eu

www.forumsocialmundial.org.br

Προεδρικές εκλογές στην Τσεχία

Γίρι Μάηεκ

Το εκλογικό αποτέλεσμα υπέρ του Μίλος Ζέμαν (55,45%) δίνει κάποιο πλεονέκτημα στην Αριστερά. Αλλά δεν μπορούμε να περιμένουμε μεγάλες αλλαγές στις συνθήκες για την προώθηση αριστερών προταγμάτων.

Μετά τις εκλογές για την προεδρία της δημοκρατίας, ο κυβερνών δεξιός συνασπισμός φάνηκε ότι είναι αποφασισμένος να κυβερνήσει μέχρι τις βουλευτικές εκλογές που θα γίνουν το 2014, έστω και με πλειοψηφία 1-2 βουλευτών στο κοινοβούλιο μας. Η κοινωνική ένταση, η οποία έφτασε σε υψηλό σημείο την προηγούμενη εβδομάδα δεν έχει ακόμα μειωθεί. Ο ηττημένος υποψήφιος Κάρελ Σβάρντζεμπεργκ ήρθε δεύτερος σε όλες τις 13 περιφέρειες, επικρατώντας μόνο στην Πράγα (με 66%!).

Η προσέλευση των ψηφοφόρων στον πρώτο γύρο ήταν 61 % (στο ίδιο επίπεδο με τις κοινοβουλευτικές εκλογές) και 59% στον δεύτερο γύρο.

Ο Μίλος Ζέμαν εκπροσωπεί μια φιλοευρωπαϊκή πολιτική δύναμη και γι' αυτό το λόγο η θέση της Τσεχίας στην ΕΕ θα μπορούσε να είναι καλύτερη στο μέλλον. Μπορούμε να υποθέσουμε ότι ο Ζέμαν θα έχει ενεργό ρόλο στη χάραξη της εξωτερικής πολιτικής, χωρίς ιδιαίτερη εστίαση στις γερμανόφωνες χώρες.

Θα είναι μάλλον μια πολιτική περισσότερο αντιστάσεων (που θα περιλαμβάνει τη Ρωσία, την Κίνα και άλλες χώρες, κυρίως αυτές που έχουν οικονομική σημασία για τη Δημοκρατία μας). Ο Ζέμαν χαρακτηρίζει τον εαυτό του ως ευρω-ρεαλιστή. Είναι οικονομολόγος που προτιμά τα μέτρα υπέρ της ανάπτυξης από τις ανιαρές αποταμιεύσεις και τα μέτρα λιτότητας. Αυτός ο προσανατολισμός θα οδηγήσει σε σύγκρουση με τη σημερινή κυβέρνηση της Τσεχίας. Είναι αλήθεια ότι τα προβλήματα της σημερινής κρίσης δεν ήταν το κεντρικό θέμα της τελικής φάσης της προεδρικής προεκλογικής εκστρατείας. Όμως, φαίνεται ότι ο αριστερός υποψήφιος πέτυχε καλύτερα αποτελέσματα κυρίως σε περιοχές με υψηλότερη ανεργία ή με χειρότερη κοινωνική κατάσταση. Οι Τσέχοι νεοφιλελεύθεροι αναμένεται ότι θα αντιμετωπίσουν περισσότερα προβλήματα στο μέλλον στην προσπάθεια να εφαρμόσουν τις νεοφιλελεύθερες ιδέες. Οι υποστηρικτές αριστερών λύσεων για την αντιμετώπιση της κρίσης ελπίζουν να επωφεληθούν από αυτά τα προβλήματα.

Προεκλογική φάση

Οι εκλογείς έστειλαν δύο υποψή-

φίους στον δεύτερο γύρο των πρώτων εκλογών που έγιναν στην Τσεχία για την άμεση εκλογή από τον λαό του Προέδρου της Δημοκρατίας. Η προσφυγή στο δεύτερο γύρο ήταν αναμενόμενη για τον έναν υποψήφιο, τον Μίλος Ζέμαν, δεδομένου ότι αυτό έδειχναν τα αποτελέσματα διάφορων προεκλογικών δημοσκοπήσεων. πριν τις εκλογές τον είχαν βάλει σε εκείνο τον γύρο. Ο δεύτερος υποψήφιος, Κάρελ Σβάρτζεμπεργκ, ξεκίνησε από την πίσω θέση (έπαιρνε τη δεύτερη θέση στις δημοσκοπήσεις), αλλά τελικά το ποσοστό του ήταν μόνο 2% κάτω από το αντίστοιχο του νικητή των εκλογών.

Κατά τη διάρκεια των δυο εβδομάδων πριν από τον δεύτερο γύρο, ο προεκλογικός αγώνας κορυφώθηκε με τους δύο υποψήφιους να κινητοποιούν όλους τους υποστηρικτές τους, προσπαθώντας να πάρουν με το μέρος τους τους ψηφοφόρους των άλλων υποψηφίων συμμετείχαν στον πρώτο γύρο.

Τα θέματα που παρουσιάστηκαν κατά την προεκλογική περίοδο είχαν ελάχιστη σημασία για το μέλλον του κράτους της Τσεχίας, όπως για παράδειγμα το παρελθόν των υποψηφίων, οι δεξιότητές τους, το επικοινωνιακό τους ύφος κλπ. Οι συζητήσεις και τα

σχόλια των δημοσιογράφων και των μπλόγκερς, αλλά και οι ίδιοι οι υποψήφιοι αγνόησαν τα περισσότερα από τα σημερινά σημαντικά προβλήματα και τους πιθανούς τρόπους επίλυσής τους- την οικονομική και κοινωνική κρίση, την αύξηση των κοινωνικών εντάσεων και την δυσπιστία στους δημοκρατικούς μηχανισμούς. Πολύ λίγο αναφέρθηκαν, επίσης, κατά την προεκλογική περίοδο η ανάλυση των δυνάμεων που εκπροσωπούν οι υποψήφιοι ή τα συμφέροντα που υπερασπίζονται.

Αριστερός Ζέμαν, δεξιός Σβάρτζενπεργκ;

Δεν είμαι βέβαιος ότι υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ των δύο φιναλίστ. Τα ΜΜΕ προσπάθησαν να αναδείξουν αυτή την εκλογική αντιπαράθεση σχεδόν σε ασπρόμαυρες εικόνες. Αλλά δεν είναι αυτή η πραγματικότητα. Είναι αλήθεια ότι τα εκλογικά ποσοστά των εκπροσώπων του τσεχικού τρόπου νεοφιλελεύθερης αναδόμησης της κοινωνίας- όπως ο υποψήφιος του ODS (κυρίαρχο δεξιό κόμμα για πολλά χρόνια) Π. Σόμποτκα ή ο Τζ. Φισερ (πρώην πρωθυπουργός στην υπηρεσιακή κυβέρνηση το 2010)- δεν σημείωσαν άνοδο. Ο υποψήφιος του ODS κατετάγη προτελευταίος. Ο σημερινός πρόεδρος Βάκλαβ Κλάους είπε, σχεδόν ξεκάθαρα, ότι η τσέχικη δεξιά υπέστη βαριά ήττα, μία από τις μεγαλύτερες τα τελευταία χρόνια. Οι Τσέχοι Σοσιαλδημοκράτες επίσης απέτυχαν, καθώς ο υποψήφιος τους Γίρι Ντιν-στμπιέρ κατετάγη τέταρτος και το ίδιο το κόμμα τους διασπάστηκε με ένα μέρος των μελών του και των υποστηρικτών του να ψηφίζει τον

Μίλος Ζέμαν. Η τσέχικη ριζοσπαστική Αριστερά (που εκπροσωπείται στις εκλογές κυρίως από το Κομμουνιστικό Κόμμα και τους υποψήφιους του) δεν όρισε δικό της υποψήφιο. Δήλωσαν ότι αυτό μπορεί να οδηγήσει σε αποδυνάμωση της Αριστεράς.

Σήμερα, ο Ζέμαν θεωρείται εκπρόσωπος της Αριστεράς και ο Σβάρτζενπεργκ εμφανίζεται να ανήκει στη Δεξιά. Αλλά ο Ζέμαν είναι περισσότερο σοσιαφιλελεύθερος, πιο κοντά στους σοσιαλδημοκράτες «τύπου Μπλερ». Ο Σβάρτζενπεργκ είναι περισσότερο ένας ευρωπαίος κοσμοπολίτης παρά ο αρχηγός ενός τοπικού δεξιού συντηρητικού κόμματος (του οποίου, όμως, είναι πρόεδρος). Συνδέεται με διεθνείς, παγκόσμιες δυνάμεις, γεγονός που οφείλεται στο προσωπικό του υπόβαθρο (ήταν μέλος της ιστορικής αυστριακής αριστοκρατίας και κατά τη διάρκεια του κρατικού σοσιαλισμού, κατοικούσε εκτός της πρώην Τσεχοσλοβακίας). Συνεργάστηκε με τον Βάτσλαβ Χάβελ τόσο κατά την περίοδο της διαφωνίας του με το καθεστώς, όσο και αργότερα κατά τη διάρκεια της προεδρίας του. Στη συνέχεια, διορίστηκε ως Υπουργός Εξωτερικών-αρχικά μετά από πρόταση των Πρασίνων και μετά ως επικεφαλής ενός από τα κόμματα του κυβερνητικού συνασπισμού. Επομένως, ήταν δύσκολο για αυτόν να αποστασιοποιηθεί από την αντιδημοτικότητα της σημερινής κυβέρνησης. Παρ' όλα αυτά, η εκλογική του επίδοση ήταν απρόσμενα υψηλή (ειδικότερα σε σύγκριση με τον υποψήφιο του δεξιού κόμματος ODS, το οποίο εξακολουθεί να ηγεί-

ται του κυβερνητικού συνασπισμού). Ο Κάρελ Σβάρτζενπεργκ υποστηρίχθηκε από διάφορες ομάδες, όπως διακεκριμένα πρόσωπα (VIP) των χώρων του αθλητισμού και του πολιτισμού και από τα περισσότερα μεγαλύτερα μέσα ενημέρωσης. Ο Μίλος Ζέμαν έδωσε μεγαλύτερη έμφαση στην υπεράσπιση των εθνικών συμφερόντων από τον αντίπαλό του και αυτό που προσπάθησε κυρίως να κάνει ήταν να αντιστοιχηθεί με τις απόψεις των «απλών ανθρώπων». Σίγουρα υπάρχει πόλωση μεταξύ Αριστεράς και Δεξιάς, αλλά αυτή δεν είναι τόσο σημαντική παρά την προώθησή της από τα μέσα ενημέρωσης.

Ο νεοφιλελεύθερος προσανατολισμός παραμένει

Παρόλα αυτά, οι προεδρικές εκλογές δεν μπορούν να αλλάξουν την νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση της κυβέρνησης και των αρχουσών ελίτ τουλάχιστον μέχρι την επόμενη τακτικές ή έκτακτες εκλογές. Και οι δύο υποψήφιοι αντιπροσωπεύουν δυνάμεις που, περισσότερο ή λιγότερο, υπερασπίζονται το ευρωπαϊκό νεοφιλελεύθερο μοντέλο και τον τρόπο που αυτό προτείνει για την έξοδο από την κρίση. Όμως ο Μίλος Ζέμαν είναι πολύ περισσότερο αποδεκτός στους ψηφοφόρους που κλίνουν προς τα αριστερά, αν και μερικοί από αυτούς τον ψήφισαν διστακτικά. Η εναλλακτική λύση του Κάρελ Σβάρτζενπεργκ φαινόταν χειρότερη επιλογή για την Αριστερά, όχι μόνο στρατηγικά αλλά και βραχυπρόθεσμα.

Συνεδρίαση του δσ του transform! europe

Βάητερ Μπάγερ

Στις 16-17 Ιανουαρίου, το δσ του transform! europe συνεδρίασε στη Βιέννη για τη χάραξη της στρατηγικής του δικτύου για το πρώτο εξάμηνο του 2013.

Το σημείο εκκίνησης της συζήτησης ήταν η πεποίθηση όλων πως η καπιταλιστική κρίση στην Ευρώπη με τις δραματικές της συνέπειες και τους σοβαρούς πολιτικούς κινδύνους, συμπεριλαμβανομένης της εμβάθυνσης των ενδοευρωπαϊκών αντιθέσεων, δεν έχει ξεπεραστεί κατά κανέναν τρόπο. Σε σχέση με τις κινητοποιήσεις των λαών ενάντια στις πολιτικές λιτότητας μπορεί να ειπωθεί πως έχουν σημειωθεί μεγάλες πρόοδοι, τόσο ως προς το διάλογο όσο και στις κοινές δράσεις μεταξύ των εμπλεκόμενων κοινωνικών, συνδικαλιστικών και πολιτικών φορέων. Παρ' όλα αυτά, δεν έχει επιτευχθεί καμία σημαντική μεταβολή στη γενική εξέλιξη των πραγμάτων.

Υπάρχει ακόμη μια αναντιστοιχία ανάμεσα στις προκλήσεις που φέρνουν οι πολιτικές λιτότητας και η ένταση της αυταρχικοποίησης και του συγκεντρωτισμού και στη συνοχή και την αποφασιστικότητα των δυνάμεων που αντιτίθενται σε αυτά. Για αυτό και η μάχη για κοινωνικές, οικολογικές και οικονομικές εναλλακτικές, στην οποία το transform! συμμετέχει ως μία αριστερή εναλλακτική «δεξαμενή σκέψης» (think tank), θα συνεχίσει να αποτελεί για εμάς προτεραιότητα. Αυτά είναι τα πεδία στα οποία το δίκτυο μας θα εργαστεί.

Το transform! europe θα συμμετάσχει στο Παγκόσμιο Κοινωνικό Φό-

ρουμ στην Τυνησία (26-30 Μαρτίου), στο Κεντρικό Ευρωπαϊκό Κοινωνικό και Περιβαλλοντικό Φόρουμ στη Βιέννη (2-5 Μαΐου), στο Ανατρεπτικό Φόρουμ του Ζάγκρεμπ (16-17 Μαΐου) ενώ συμμετέχει και στην προετοιμασία της Εναλλακτικής Κοινωνικής Συνδιάσκεψης των Ευρωπαϊκών Λαών (δείτε σχετικά εδώ) που θα πραγματοποιηθεί στην Αθήνα, στο διάστημα 7-9 Ιουνίου. Όπως κάθε χρόνο το transform! προετοιμάζεται και για το Θερινό Πανεπιστήμιο του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς. Ο χρόνος και ο τόπος διεξαγωγής του καθώς και το πρόγραμμά του θα ανακοινωθούν αργότερα.

Βασικούς στόχους του transform! europe αποτελούν η δημοσίευση δύο ερευνητικών αναφορών από τις εργασίες του προγράμματος «Η Στρατηγική της Αριστεράς», η πραγματοποίηση ενός σεμιναρίου υπό τον τίτλο «Ριζοσπαστικοποιώντας τη Δημοκρατία» (26-27 Απριλίου) στη Βιέννη καθώς και ενός σεμιναρίου στο Παρίσι, επίσης τον προσεχή Απρίλιο, αναφορικά με τις τελευταίες εξελίξεις της καπιταλιστικής κρίσης στην Ευρώπη.

Η πολιτική συζήτηση στη συνεδρίαση του δσ επικεντρώθηκε κυρίως στο ζήτημα του με ποιον τρόπο μπορεί το transform! europe, η δικτύωση και η επίδραση του οποίου επεκτείνεται σημαντικά τα τελευταία χρόνια, να αυξήσει τη χρησιμότητά του για την Αριστερά. Μεταξύ άλλων, το δσ προτείνει να επανεξεταστεί προσεκτικά η επικοινωνιακή στρατηγική του δικτύου. Αποφασίστηκε πως, πέρα από τη γενικότερη

ανάπτυξη των ηλεκτρονικών μέσων του, θα δημιουργηθεί μία νέα σειρά δημοσιεύσεων υπό τον τίτλο «Κείμενα Πολιτικής», προκειμένου να προσφέρονται έτσι πολιτικές αναλύσεις με έναν πιο ευέλικτο τρόπο και σε πιο μικρό χρονικό διάστημα.

Τέλος, υπήρξε γενική συμφωνία αναφορικά με την ίδρυση του δικτύου Akademia στο πλαίσιο του transform! και του οποίου οι στόχοι αφορούν την ανάπτυξη συνεργασιών με ειδικούς σε μια σειρά από ζητήματα.

Το δσ αποφάσισε και για τα επόμενα βήματα αναφορικά με την περαιτέρω συνεργασία με το Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς, συγκεκριμένα στο πλαίσιο της προετοιμασίας του Τεταρτου Συνεδρίου του Κόμματος που προγραμματίζεται για το τέλος του 2013.

Η επόμενη Γενική Συνέλευση του transform! europe θα πραγματοποιηθεί στην Αθήνα στις 5-6 Σεπτεμβρίου, – αναλόγως και με την περαιτέρω διαβούλευση με τα μέλη και τους παρατηρητές του δικτύου.

Στο δσ συμμετείχαν οι: Χάρης Γολέμης (ΙΝΠ, Ελλάδα), Ελιζαμπέτ Γκοτιέ, (Espaces Marx, Γαλλία), Ρούρικ Χολμ (Αριστερό Φόρουμ, Φινλανδία), Κάρλα Λουίς (Cul:tra, Πορτογαλία), Γίρι Μάλεκ (SPED, Τσεχία), Γιόνας Σόντερκβιστ (CMS, Σουηδία) και οι Βάλτερ Μπάγερ (συντονιστής), Χάιντι Άμπρος (οικονομική υπεύθυνη), Έβα Χίμελστος (υπεύθυνη ιστοσελίδας) και Μάρμπαρα Στάινερ (υπεύθυνη γραφείων transform!).

Ποια είναι η κατάσταση της Αριστεράς στην Ευρώπη;

Μαξίμ Μπενατούιγ

Σε συνάντηση που έγινε στις Βρυξέλλες στις 6 Δεκεμβρίου 2012, τα μέλη του *transform!* και ερευνητές από όλη την Ευρώπη αντάλλαξαν εμπειρίες και συζήτησαν σημαντικά θέματα: Ποια είναι η κατάσταση της Αριστεράς στην Ευρώπη; Προς ποια κατεύθυνση θα εξελιχθούν οι σημερινές αντιφάσεις και οι νέες πολιτικές δομές;

Με τη μεγάλη ύφεση που υπάρχει σε ορισμένες χώρες του Νότου και τη στασιμότητα των άλλων, η ΕΕ αντιμετωπίζει μια κρίση η οποία δεν προέρχεται από το ίδιο το ευρώ, αλλά μάλλον από μια άδικης οικονομικής και νομισματικής πολιτικής που οδήγησε το ευρώ εκεί που ξέρουμε. Από ό, τι φαίνεται ούτε τα δεξιά κόμματα, ούτε οι Σοσιαλδημοκράτες μπορούν να προσφέρουν κάποια άλλη θεραπεία, εκτός από τα μέτρα λιτότητας.

Όπως επισήμανε ο Χαβιέρ Ναβασκουές, προκειμένου να οικοδομήσουμε ένα αποτελεσματικό αριστερό μοντέλο για την ΕΕ και συνεπώς να προτείνουμε μια διέξοδο από την κρίση, οφείλουμε να κατανοήσουμε κατ' αρχήν τον ιδεολογικό πυρήνα της ευρωπαϊκής ενοποίησης και τις συγκεκριμένες σχέσεις εξουσίας που ενυπάρχουν σ' αυτήν. Κατά τον Χάρη

Γολέμη, παρόλο που υπάρχει συναίνεση μεταξύ διαφόρων τμημάτων των εθνικών κεφαλαίων για μια ευρωπαϊκή ομογενοποίηση, αυτό δεν έχει ακόμα επιτευχθεί. Θα μπορέσει κάποτε να επιτευχθεί αυτή η φιλοδοξία, με δεδομένο ότι τα εθνικά κράτη εξακολουθούν να παίζουν ένα πολύ σημαντικό ρόλο; Επιπλέον, η ενότητα των αρχουσών τάξεων εν μέσω αυτής της μεγάλης ύφεσης είναι αμφίβολη. Μέχρι ποιο σημείο μπορεί κανείς να μιλήσει για μια ευρωπαϊκή αστική τάξη; Σύμφωνα με τον Πιερ Καλφά, το σύστημα παρουσιάζει ρωγμές: οι διαφορές απόψεων σχετικά με τον ρόλο της ΕΚΤ και τη διαχείριση του ελληνικού χρέους μπορεί να θέσει εμπόδια στην ενότητα των αρχουσών τάξεων. Αυτό ανοίγει ένα παράθυρο ευκαιρίας για την Αριστερά.

Το ερώτημα της ανακατανομής του πλούτου (μεταξύ των τάξεων και μεταξύ χωρών) έχει κρίσιμη σημασία όχι μόνο για την εναντίωση στον καπιταλισμό, αλλά και για την προώθηση μιας ευρωπαϊκής ταξικής συνειδήσης και την αποφυγή εθνικών συγκρούσεων. Η Ελιζαμπέτ Γκωτιέ πρόσθεσε ότι μια ολοκληρωμένη εναλλακτική λογική θα έπρεπε επίσης να λάβει υπόψη την ανάγκη

ανανέωσης των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων.

Σε συνδυασμό με μια μεγαλύτερη συμμετοχή των πολιτών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, μια οπτική της κρίσης προσανατολισμένη περισσότερο στην πάλη των τάξεων θα μπορούσε να αμβλύνει το νέο εθνικισμό που τροφοδοτείται από τις έντονες διαιρέσεις μεταξύ κοινωνιών και χωρών. Η ανακατανομή και η αλληλεγγύη θα πρέπει να αποτελέσουν τις δύο πλευρές ενός αριστερού προγράμματος.

Ομιλητές: Βάλτερ Μπίερ (συντονιστής του *transform!*), Ελιζαμπέτ Γκωτιέ (*Espaces Marx*, Γαλλία), Χαβιέρ Ναβασκουές (*Ιδρυμα Μαρξιστικών Ερευνών*, Ισπανία), Χάρης Γολέμης (*ΙΝΠ*, Ελλάδα), Κορνήλια Χίλντεμπραντ (*Ιδρυμα Ρόζα Λούξεμπουργκ*, Γερμανία), Πιερ Καλφά (*Ιδρυμα Κοπέρνικος*, Γαλλία), Φελίπε Φον Κάιρσμπιλκ (*Συνομοσπονδία Χριστιανικών Συνδικάτων*, Βέλγιο), Κέιτ Χάντσον (*Συνασπισμός Αντίστασης*, Ηνωμένο Βασίλειο), Μαρκ Ντελεπέβ (*συνδικάτο FSU*, Γαλλία), Ρομπέρτο Μορέα (*transform!* Ιταλία), Έλενα Παπαδοπούλου (*ΙΝΠ*, Ελλάδα), και Νούνου Μουνίζ (*Cultra*, Πορτογαλλία).

Οικονομική και πολιτική κρίση στην Ευρώπη -Ευκαιρίες για μια δημοκρατική και κοινωνική Ευρώπη

Πρόγραμμα

Παρασκευή 1.2.13

13:30-15:45

1^η Συνεδρία: Λογική και ρωγμές στις ευρωπαϊκές νεοφιλελεύθερες πολιτικές, πολιτικές τάσεις στην Ευρώπη: από-εκδημοκρατισμός και διαχωρισμός; Διερεύνηση των ενδεδειγμένων αντιδράσεων απέναντι

- Μπριγκίτε Ούνγκερ: «Οι εθνικές και ευρωπαϊκές στρατηγικές της ασκούμενης πολιτικής που διαχειρίζεται την κρίση, την λιτότητα.» (Ίδρυμα Χανς-Μπέκλερ)
- Φρίντερ Όττο Βολφ: «Η πολιτική ανάπτυξη στην Ευρώπη: Ρήξεις μεταξύ των χωρών της ΕΕ; Τάσεις επανεθνικοποίησης, από-εκδημοκρατισμού.»

Συζήτηση ολομέλειας

15:45-16:00 Διάλειμμα

16:00-19:30

2^η Συνεδρία: Κοινωνικές περιστάσεις, κοινωνικά κινήματα, σχέσεις εξου-

σίας στις ευρωπαϊκές χώρες.

- Στέφεν Λέντορφ: Εισαγωγική επισκόπηση

16:15-17:00

- Ολομέλεια με τον Ρικάρντο Κίρτσχορφ για την κατάσταση στην Ισπανία, Λέο Σεσέρκο για την κατάσταση στη Σλοβενία και στη Βόρεια Ευρώπη

17:00-19:30

- 3 ομάδες εργασίας (με φιλοξενούμενους από πολλές ευρωπαϊκές χώρες)
Από τις 7:30 εορτασμός των 70ων γεννεθλίων του Φρίντερ Όττο Βολφ

Σάββατο 2.2.13

9:30-10:00

- Πρώτα συμπεράσματα από τον Βάλτερ Μπάγερ και την Ελιζαμπέτ Γκωτιέ. (*transform!europe*)

10:00-11:30

3^η Συνεδρία: «Εναλλακτικές λύσεις για μια κοινωνική και δημοκρατική Ευρώπη- ευκαιρίες για κινητοποιή-

σεις σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο»

- Τρέβορ Έβανς (Σχολή Οικονομικών και Νομικής Βερολίνου): «Εναλλακτικές λύσεις στα μέτρα λιτότητας: Σύμφωνο αλληλεγγύης για βιώσιμη ανάπτυξη, ανακατανομή, κοινωνική ασφάλεια, εκδημοκρατισμού της οικονομίας».
- Άνελι Μπούτενμπαχ (DGB-Ομοσπονδιακό Συμβούλιο) και Χανς-Γιούργκεν Ούρμπαν (IG-Metall): «Συνδικάτα, προοπτικές στις ευρωπαϊκές πολιτικές, συνδικάτα αντίστασης»

11:30-13:00

- Συζήτηση Ολομέλειας: «Ευκαιρίες για ένα εθνικό και ευρωπαϊκό κίνημα» με τον Φρανκ Μπσίρσκε (Πράσινοι), Λέο Σεσέρκο, Ρίτσαρντ Κίρσχοφ κτλ.

13:00

- Ντίτερ Σολτζ: Παρατηρήσεις/ Συμπεράσματα

Το Συνέδριο θα διεξαχθεί στη γερμανική γλώσσα

Στρατηγικές για την Αριστερά σε έναν επισφαλή κόσμο

Το συνέδριο που θα διοργανώσει το Κέντρο Μαρξιστικών Κοινωνικών Σπουδών (CMS) και το *transform!europe* θα ασχοληθεί με ορισμένα βασικά ερωτήματα: πώς να αγωνιστούμε κατά των επισφαλών θέσεων εργασίας, της επισφαλούς στέγασης και πώς να οργανώσουμε το «πρεκαριάτο» (*precariat*), δηλαδή τους επισφαλώς εργαζομένους.

Επισφαλής ζωή, μια νέα αλλά και οικεία κατάσταση για πολλούς ανθρώπους που ζουν στην Ευρώπη και στον υπόλοιπο κόσμο. Ορισμένοι κοινωνιολόγοι άρχισαν να χρησιμοποιούν τον όρο *πρεκαριάτο* όχι ως μια τάξη δι' εαυτήν, αλλά μια τάξη εν τω γίνεσθαι-στα σκαριά, αναφερόμενοι σε μάζες εργαζομένων που δεν περιλαμβάνονται στην εργατική τάξη με την παραδοσιακή έννοια του όρου, δηλαδή απασχολούμενων με συμβάσεις και σταθερές θέσεις εργασίας σε μια ρυμιζόμενη αγορά εργασίας. Οι

επισφαλώς εργαζόμενοι βρίσκονται σε ένα συνεχή αγώνα εξισορρόπησης μεταξύ ρυθμίσεων που έχουν στόχο το κοινωνικό όφελος και βραχυχρόνιας απασχόλησης σε μια ενίοτε μαύρη ή γκρίζα οικονομία. Ένα μεγάλο μέρος του τομέα των υπηρεσιών αποτελείται πλέον από θέσεις εργασίας με βραχυπρόθεσμες συμβάσεις ημιαπασχόλησης, στις περισσότερες από τις οποίες παίρνουν οι γυναίκες. Οι εργοδότες δε θέλουν να πληρώνουν για μισθούς σε περιόδους μειωμένης επιχειρηματικής δραστηριότητας και οι εργαζόμενοι έχουν συνηθίσει στην ιδέα ότι στον τομέα των υπηρεσιών δεν μπορείς τώρα να ζήσεις από τον μισθό σου. Αυτή είναι μια κατάσταση που ισχύει σε όλη την Ευρώπη και τον κόσμο, την οποία πρέπει να αντιμετωπίσουμε.

Ομιλητές:

- Μίκο Γιάκονεν (ερευνητής στο Πανεπιστήμιο της Γιβασκίλα): για την επισφάλεια, μια συζήτηση σχετικά με το πρεκαριάτο ως «εργατική τάξη 2.0»
- Έντβιν Σάντμπεργκ Φριντ (CMS): για την ιδιωτικοποίηση της στέγασης στην Στοκχόλμη και την τάση για τη συρρίκνωση των δημόσιων αγαθών
- Μπάρμπαρα Στάνιερ (*transform!europe*): για τη βασική στρατηγική του Κομμουνιστικού Κόμματος Αυστρίας
- Στάυρος Παναγιωτίδης (ερευνητής στον Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς, Αθήνα): για την Ελλάδα και την επισφάλεια

Σύντομα θα ανακοινωθούν τα ονόματα και άλλων ομιλητών

Για ενημερώσεις παρακαλώ αναφερθείτε στο:

<http://www.cmsmarx.org>

Οικονομικό Φόρουμ Μόσχας

Μετά από πρωτοβουλία του πρύτανη του Κρατικού Πανεπιστημίου Λομονόσοφ της Μόσχας, του διευθυντή του Ινστιτούτου Οικονομικών της Ρωσικής Ακαδημίας Επιστημών, του πρόεδρου της ένωσης παραγωγών αγροτικού εξοπλισμού Ροζαγκγκρόμας και άλλων πανεπιστημιακών και επιχειρηματικών οργανώσεων, αποφασίστηκε ότι το Οικονομικό Φόρουμ Μόσχας θα γίνει στο Κρατικό Πανεπιστήμιο της πρωτεύουσας της Ρωσίας.

Οι στόχοι του Φόρουμ είναι:

- να αναλύσει τις αντιφάσεις και τη δυνατότητα ανάπτυξης της Ρωσίας μέσα σε ένα πλαίσιο που χαρακτη-

ρίζεται από μια παρατεταμένη κρίση, το οποίο παρουσιάζει νέα προβλήματα και ευκαιρίες που σχετίζονται με την επανάσταση της γνώσης και την αυξανόμενη ενσωμάτωση της χώρας μας στις παγκόσμιες διαδικασίες, το οποίο ενέχει, ταυτόχρονα, τον κίνδυνο μιας αμετάκλητης αποβιομηχανοποίησης της Ρωσίας

- να αναπτύξει εποικοδομητικές οικονομικές και κοινωνικές εναλλακτικές λύσεις στο οικονομικό μοντέλο που εφαρμόζεται σ' αυτή τη χώρα, το οποίο επιδιώκει τη συνεχή οικονομική μεγέθυνση, εξαρτάται απόλυτα από τους διαθέσιμους πόρους και είναι, από πολλές από-

ψεις, αντιπαραγωγικό.

- να συσπειρώσει τους ρώσους πολίτες και τις κοινωνικά υπεύθυνες επιχειρήσεις και διανοούμενους με στόχο να συζητήσουν και να εφαρμόσουν αυτές τις εναλλακτικές λύσεις.

Στους συμμετέχοντες στο Φόρουμ περιλαμβάνονται:

- επικεφαλής του «πραγματικού τομέα» της ρωσικής οικονομίας, συμπεριλαμβανομένων των προέδρων των μεγαλύτερων ρωσικών εταιριών στον τομέα των μεταφορών, κατασκευών και άλλων κλάδων. Στους προσκεκλημένους περιλαμβάνονται ηγετικές φυσιογνωμίες

από το Ροζαγκρόμας και τους ρωσικούς σιδηροδρόμους (Κονσταντίν Μπάμπκιν, Βλαντιμίρ Γιακούβιν κ.α.).

- διαπρεπείς επιστήμονες από τη Ρωσία και άλλες χώρες- μέλη της Ρώσικης Ακαδημίας Επιστημών και διακεκριμένοι καθηγητές από το κρατικό Πανεπιστήμιο της Μόσχας, επιστήμονες από όλα τα μεγαλύτερα κέντρα έρευνας και ανάλυσης στη Ρωσία και σε άλλες χώρες της Κοινοπολιτείας Ανεξάρτητων Κρατών (ο σύμβουλος του πρόεδρου της Ρώσικης Ομοσπονδίας, ο ακαδημαϊκός Σεργκέι Γκλάζιεβ-διεθνήτης του Ινστιτούτου Τεχνολογίας, ο ακαδημαϊκός Μαϊκλ Γκορσόφ και άλλοι).
- βουλευτές, εκπρόσωποι της κοινωνίας πολιτών και των κρατικών θεσμικών οργάνων
- διαπρεπείς οικονομολόγοι από την Κίνα, τη δυτική Ευρώπη, τις ΗΠΑ και άλλα μέρη του κόσμου

Αυτοί οι ομιλητές θα μιλήσουν στο Φόρουμ, υποστηρίζοντας μια ρυθμιζόμενη, κοινωνικά προσανατολισμένη ανάπτυξη στην οποία την προτεραιότητα έχει ο πραγματικός τομέας της οικονομίας.

Οι βασικές επιταγές του Φόρουμ είναι:

- μια ενεργητική βιομηχανική πολιτική που θα αποσκοπεί στην εξασφάλιση της προτεραιότητας στην ανάπτυξη του πραγματικού τομέα της ρωσικής οικονομίας, σε συνδυασμό με ευνοϊκά κοινωνικά αποτελέσματα.
- η ελεύθερη και πρωτίστως δωρεάν πρόσβαση σε ιατρική περίθαλψη, παιδεία, επιστήμη και πολιτισμό, η μείωση της κοινωνικής διαφοροποίησης (είναι απαραίτητο το εισόδημα του ανώτατου δεκατημορίου να είναι πάνω από 6-7 φορές μεγαλύτερο από το αντίστοιχο του κατώτατου δεκατημορίου)
- ενεργή συμμετοχή της κοινωνίας πολιτών στην ανάπτυξη και εφαρμογή της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής

κής πολιτικής

- απόρριψη της πολιτικής και ιδεολογίας του «φονταμενταλισμού της αγοράς».

Στο Φόρουμ θα παρουσιαστούν εισηγήσεις που θα αφορούν θέματα όπως:

- τη σχέση αγοράς και κοινωνικής (ειδικότερα κρατικής) ρύθμισης
- την οικοδόμηση ενός συστήματος σχέσεων ιδιοκτησίας και δικαιωμάτων που θα μπορεί να συνδυάζει την οικονομική ελευθερία με την κοινωνική δικαιοσύνη
- τις οικονομικές βάσεις εφαρμογής κοινωνικών, ανθρωπιστικών και περιβαλλοντικών προτεραιοτήτων
- τη σχέση μεταξύ των διαδικασιών επαναβιομηχανοποίησης και μεταβιομηχανικής ανάπτυξης στον πραγματικό τομέα (συμπεριλαμβανομένων της βιομηχανίας, των μεταφορών και της γεωργίας)
- τα οικονομικά θεμέλια για τη διασφάλιση μιας οικουμενικά προσιτής, υψηλής ποιότητας παιδείας, ιατρικής περίθαλψης, πολιτισμού και επιστήμης, που θα λειτουργούν αποτελεσματικά και θα ανταποκρίνονται στις ανάγκες της κοινωνίας αλλά και των αγορών
- την επιλεκτική, οργανωμένη και δίκαιη ένταξη της Ρωσίας στο παγκόσμιο οικονομικό σύστημα
- ένα χρηματοπιστωτικό σύστημα που θα εξυπηρετεί τους στόχους ανάπτυξης του πραγματικού και κοινωνικού τομέα

Οι εργασίες του Φόρουμ θα γίνουν με τη μορφή παρουσίασης και συζήτησης συγκεκριμένων εισηγήσεων σε συζητήσεις σε ολομέλεια, καθώς και τη διεξαγωγή ενός μεγάλου εύρους σεμιναρίων, στρογγυλών τραπεζών και συζητήσεων για επίκαιρα θέματα, όπως η οικονομική ανάπτυξη της Ρωσίας σε παγκόσμιο πλαίσιο.

Τα υλικά του Φόρουμ θα εκδοθούν ως σειρά μονογραφιών.

Για τη συμμετοχή σας στο Φόρουμ σε ατομική βάση, παρακαλούμε κά-

νετε αίτηση στην Οργανωτική Επιτροπή του Φόρουμ πριν την **1η Φεβρουαρίου 2013**, αναφέροντας το ονοματεπώνυμό σας, την εργασία σας και τη θέση που έχετε σ' αυτήν, το πανεπιστημιακό σας πτυχίο και τους τίτλους σας, στοιχεία επικοινωνίας (email), καθώς και τον επιθυμητό τρόπο συμμετοχής σας στο Φόρουμ (ακροατής/τρια, ομιλητής/τρια, συντονιστής/τρια). Για την εγγραφή στο πρόγραμμα του συνεδρίου είναι απαραίτητο να στείλετε τον τίτλο της ομιλίας ή του άρθρου σας, μαζί με αναφορά στα στοιχεία της πρωτοτυπίας τους.

Επιχειρηματικές οργανώσεις, πανεπιστημιακοί και εκπαιδευτικοί φορείς και οργανισμοί της κοινωνίας πολιτών καλούνται, στο πλαίσιο του Φόρουμ, να οργανώσουν σεμινάρια (για 15-30 συμμετέχοντες, με 5-8 συντονιστές) ή στρογγυλές τράπεζες (με έως 20 συμμετέχοντες).

Για το σκοπό αυτό η Οργανωτική Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλλει πριν από την **1η Φεβρουαρίου 2013** τις εξής πληροφορίες: το γενικό θέμα του σεμιναρίου (στρογγυλή τράπεζα) και τα βασικά θέματα (3-5) που θα εξεταστούν, τον φορέα οργάνωσης, τα ονόματα των επικεφαλής του ιδρύματος και της πανεπιστημιακής γραμματείας, τους συντονιστές (ονοματεπώνυμο και ιδιότητες, θέματα των εισηγήσεων του και συνοδευτικές σημειώσεις), καθώς και τον αναμενόμενο αριθμό συμμετεχόντων.

Πρόγραμμα:

Θα δημοσιευτεί στο αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα.

Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ 2013

Το Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ 2013 θα γίνει στην Τυνησία. Όπως αποφασίστηκε πέρυσι, το *transform!europe* θα συμμετάσχει με μια σειρά εργαστηρίων.

Οι θεματικοί άξονες του ΠΚΦ είναι:

Για μια ριζοσπαστική εμπάθουση των επαναστατικών και αποαποικιοκρατικών διαδικασιών στον Βορά και στον Νότο, μέσω της ανάπτυξης νέων κοινωνικών εκφράσεων ενάντια στην πολιτικές δικτατορίες και τις δικτατορίες των αγορών και για την αποκατάσταση των δικαιωμάτων των ανθρώπων στην αυτοδιάθεση και την πλήρη κυριαρχία στους πόρους και το πεπρωμένο τους.

Για ένα κόσμο απαλλαγμένο από οποιαδήποτε ηγεμονία ή ιμπεριαλιστική κυριαρχία που ασκείται μέσω του χρέους και του ελεύθερου εμπορίου ως εργαλεία εξαθλίωσης, αρπαγές πλουτοπαραγωγικών πόρων και υποταγή των ανθρώπων στις διεθνικές εταιρίες και τον χρηματοπιστωτικό καπιταλισμό, έναν κόσμο ελεύθερο από την πατριαρχική καταπίεση, τις συστημικές ανισότητες και τις νεοφιλελεύθερες κοινωνικές πολιτικές που λειτουργούν σαν πολεμικές μηχανές κατά των λαών.

Για την οικοδόμηση μιας νέας οικουμενικότητας ως απάντηση στην κρίση του πολιτισμού και την εμπορευματοποίηση της ζωής- βασισμένη στην περιβαλλοντική δικαιοσύνη και στην παγκόσμια και βιώσιμη πρόσβαση της ανθρωπότητας στα κοινά αγαθά, τη διατήρηση του πλανήτη ως πηγή ζωής, συγκεκριμένα της γης, του νερού, των δασών, των βιώσιμες πηγών ενέργειας και της βιοποικιλότητας, το σεβασμό στα δικαιώματα των ιθαγενών, εγγενών, αυτόχθονων λαών, και το σεβασμό στους πληθυσμούς της διασποράς, τους πολιτισμούς τους, την ταυτότητά τους, τα

εδάφη τους, τις γλώσσες και τη γνώση.

Για μια ανθρώπινη κοινωνία που θα βασίζεται στις αρχές και τις αξίες της αξιοπρέπειας, της ποικιλότητας, της δικαιοσύνης, της ισότητας μεταξύ όλων των ανθρώπων ανεξάρτητα από το γένος, την κουλτούρα, την ηλικία, τις αναπηρίες, τις θρησκευτικές πεποιθήσεις, μια κοινωνία που θα βασίζεται στο σεβασμό του ατόμου και των συλλογικοτήτων, των δικαιωμάτων των πολιτών, καθώς και των πολιτικών, οικονομικών, κοινωνικών, περιβαλλοντικών και πολιτισμικών δικαιωμάτων. Για την κατάργηση όλων των μορφών καταπίεσης και διακρίσεων που βασίζονται στο ρατσισμό, την ξενοφοβία, τις κάστες, τον σεξουαλικό προσανατολισμό και σε άλλες αιτίες.

Για την ελευθερία μετακίνησης και εγκατάστασης όλων των γυναικών και των ανδρών, ειδικότερα των μεταναστών, των αιτούντων άσυλο, των θυμάτων του τράφικινγκ, των προσφύγων, των ιθαγενών, των αυτόχθονων, των παραδοσιακών και εγγενών λαών, για τις μειονότητες, τους κατεχόμενους λαούς, και τους πληθυσμούς που βιώνουν πόλεμο και συγκρούσεις, και για το σεβασμό των δικαιωμάτων των πολιτών, των πολιτικών, οικονομικών, κοινωνικών, περιβαλλοντικών και πολιτιστικών δικαιωμάτων.

Για μια γνωστική δικαιοσύνη: για το αναφαίρετο δικαίωμα των ανθρώπων στην πολιτιστική κληρονομιά της ανθρωπότητας, για την αποαποικιοποίηση της σκέψης και τον εκδημοκρατισμό της γνώσης, του πολιτισμού, της επικοινωνίας και των τεχνολογιών, για να μπει ένα τέλος στην ηγεμονική γνώση και στην ιδιωτικοποίηση της γνώσης και των τεχνολογιών, για μια ριζική αλλαγή του συστήματος της πνευματικής ιδιοκτησίας και της επιστημονικής έρευνας.

Για την οικοδόμηση δημοκρατικών διαδικασιών με στόχο την ενσωμάτωση και την ένωση των λαών, για την εκπλήρωση των προσδοκιών τους για αξιοπρέπεια και καλύτερες συνθήκες διαβίωσης, οι οποίες θα αντιμετωπίζουν τις στρατηγικές διαίρεσης και ηγεμονίας, για τη διάδοση αλληλέγγυων πρακτικών και στοιχείων που ενδυναμώνουν τη συνεργασία μεταξύ των λαών.

Για έναν κόσμο ειρηνικό, απαλλαγμένο από πολέμους που χρησιμοποιούνται σαν εργαλεία επιβολής οικονομικής, πολιτικής και πολιτιστικής κυριαρχίας, χωρίς στρατιωτικές βάσεις και πυρηνικά όπλα, έναν κόσμο που θα σέβεται το δικαίωμα των ανθρώπων στην αυτοδιάθεση και τους πόρους του και θα προστατεύει τους ανθρώπους χωρίς πατρίδα, που ζουν σε κατεχόμενα εδάφη και σε περιοχές που διεξάγονται πολεμικές συγκρούσεις.

Για έναν δημοκρατικό κόσμο που εξασφαλίζει, χωρίς διακρίσεις οποιουδήποτε είδους, τη συμμετοχή όλων στη ζωή και στις πολιτικές και οικονομικές διαδικασίες λήψης αποφάσεων σε όλα τα επίπεδα, τοπικό, εθνικό και διεθνές, στο πλαίσιο αξιόπιστων δημοκρατικών θεσμών και μοντέλων διακυβέρνησης συμπεριλαμβανομένων του ΟΗΕ και των Διεθνών Χρηματοπιστωτικών Οργανισμών.

Για την οικοδόμηση οικονομιών και κοινωνιών εναλλακτικών στον καπιταλισμό και στη νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση που θα λειτουργούν με βάση τις αρχές της συνεργασίας, της φορολογικής δικαιοσύνης και της διεθνούς ανακατανομής του πλούτου, θα εστιάζονται στις θεμελιώδεις ανάγκες των ανθρώπων, θα προτείνουν νέους τρόπους παραγωγής, κατανάλωσης και ανταλλαγής, θα χρησιμοποιούν μη πυρηνικές, ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και θα απαγορεύουν τους φορολογικούς πα-

ράδεισους.

Το μέλλον του Φόρουμ: για μια συλλογική μελέτη των κοινωνικών κινημάτων, της σημασίας των νέων αγώνων και του Παγκόσμιου Κοινω-

νικού Φόρουμ, των προοπτικών και των στρατηγικών για το μέλλον, ώστε να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική και επείγουσα υλοποίηση ενός άλλου εφικτού κόσμου για όλους τους

ανθρώπους.

Πρόγραμμα:

Θα δημοσιευτεί το αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα.

6^ο Ανατρεπτικό Φεστιβάλ

Η ουτοπία της δημοκρατίας

Φέτος το Μάιο, το Ζάγκρεμπ θα γίνει το κέντρο της αριστερής σκέψης και συζήτησης που θα επικεντρωθεί στο θέμα «Η ουτοπία της δημοκρατίας». Το *transform! europe* θα συμμετάσχει με δύο εργαστήρια.

Το 6^ο Ανατρεπτικό Φεστιβάλ συνδυάζει το Ανατρεπτικό Φεστιβάλ Κινηματογράφου, τη διεθνή διάσκεψη Ανατρεπτικό Φόρουμ (12-18 Μα:ιου)-μια πλατφόρμα για την εναλλακτική κοινωνική κινητοποίηση που συζητά το μέλλον της Ευρώπης και τις δυνατότητες της πάλης για το κοινό καλό- καθώς και το δεύτερο Βαλκανικό Φόρουμ (12-14 Μα:ιου), στο οποίο θα συνευρεθούν πάνω από 40 οργανώσεις συνδικάτα

και άτομα σε μια προσπάθεια να θέσουν τις βάσεις για μελλοντική συνεργασία και δικτύωση τόσο στα ευρωπαϊκά όσο και στα διεθνή κινήματα με στόχο την περαιτέρω ενοποίηση. Καθώς η Κροατία θα ενταχθεί στην ΕΕ την 1^η Ιουλίου 2013, δεν υπάρχει καλύτερο μέρος και ώρα για να συζητήσουμε και να αντιπαραθέσουμε την «ουτοπία της δημοκρατίας».

Το Ανατρεπτικό Φόρουμ περιλαμβάνει κορυφαίους διανοούμενους και ακτιβιστές, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται οι Σλαβόι Ζίζεκ, Ρεμ Κούλχας, Τάρικ Άλι, Μπερναρντ Στίγκλερ, Μαουρίτσιο Λαζαράτο, Σαντάλ Μουφ, Σούζαν Τζορτζ, Ερίκ Τουσέν, Μπερνάρ Κασέν, Σίλβια

Φεντερίτσι, Γιάννης Βαρουφάκης, Έρικ Όλιν Ράιτ και πολλοί άλλοι.

Τα εργαστήρια του *transform! europe* στο Ανατρεπτικό Φεστιβάλ

Στο Ανατρεπτικό Φόρουμ το *transform!* θα οργανώσει τα ακόλουθα εργαστήρια:

1. «Η διεύρυνση της μετα-δημοκρατικής ΕΕ» (16 Μα:ιου)
2. «Το μέλλον της εναλλακτικής παγκοσμιοποίησης» (17 Μα:ιου)

Περισσότερες πληροφορίες θα ανακοινωθούν σύντομα στο:

<http://www.subversivefestival.com>

Το transform! για την κρίση και τον σύγχρονο καπιταλισμό (βιβλιογραφία 2012)

Στο πλαίσιο του ενός από τα δύο μεγάλα προγράμματά μας δημοσιεύουμε συνεχώς άρθρα διαφόρων συγγραφέων στο περιοδικό μας και στο μπλογκ μας. Παρακάτω υπάρχει μια ενδεικτική βιβλιογραφία του έτους 2012.

Ταξική πάλη και ταξικός συμβιβασμός την εποχή της στασιμότητας και της κρίσης
Έρικ Όλιν Ράιτ (Τεύχος 11/2012)

Το Σύμφωνο Σταθερότητας: λάθος ή έγκλημα;
Ζαν – Μαρί Χαριμπέι (Τεύχος 11/2012)

Ο «σκληρός πυρήνας» της ευρωπαϊκής ενοποίησης
Λουτς Μπρανγκς (Τεύχος 11/2012)

Ο γερμανικός καπιταλισμός και η ευρωπαϊκή κρίση: μέρος της λύσης ή μέρος του προβλήματος;
Στέφεν Λέντορφ (Τεύχος 11/2012)

Ευρώπη: υπαρξιακοί κίνδυνοι – νέες

πολιτικές παρεμβάσεις
Ελιζπαμπέτ Γκοτιέ (Τεύχος 11/2012)

Ηγεμονία και Νεοφιλελευθερισμός
Πιερ Νταρντό (Τεύχος 11/2012)

Ενώ τα χρηματιστήρια ανεβαίνουν, η κρίση συνεχίζεται
Γιόακιμ Μπίσοφ (Μπλογκ 2012)

Η κρίση της Ευρώπης: Στοιχεία μιας πολιτικής αφήγησης
Φρανσίσκο Λούσα (Τεύχος 10/2012)

Οικονομική δημοκρατία: μια εναλλακτική για την Ευρώπη;
Γιόακιμ Μπίσοφ, Ρίτσαρντ Ντέτγιε (Τεύχος 10/2012)

Από την ολιγαρχία στη νέα πρόκληση της παγκόσμιας πολιτικής
Ερβέ Κεμπφ (Τεύχος 10/2012)

Η δημοκρατία σε κρίση
Κωνσταντίνος Τσουκαλάς (Τεύχος 10/2012)

Οι γυναίκες αντιμετώπες με την κρίση και τη λιτότητα
Κριστιάν Μαρτί (Τεύχος 10/2012)

Μπορούμε να σχεδιάσουμε ένα ευρωπαϊκό «Νιου Ντιλ» για τον 21^ο αιώνα;
Ζακ Ριγκοντιά (Τεύχος 10/2012)

Μια προοδευτική ευρωπαϊκή απάντηση στην κρίση της Ευρωζώνης
Τρέβορ Έβανς (Τεύχος 10/2012)

Δημοσιεύσεις
The Political Economy of Public Debt and Austerity in the EU
Επιμέλεια: Έλενα Παπαδοπούλου, Γαβριήλ Σακελλαρίδης

European Integration at the Crossroads: Democratic Deepening for Stability, Solidarity and Social Justice
Euromemorandum 2012

A Triumph of Failed Ideas. European Models of Capitalism in the Crisis
Edited by Steffen Lehndorff

Γραφτείτε συνδρομητές στο ενημερωτικό δελτίο του transform!

Το ενημερωτικό δελτίο του *transform!* εκδίδεται κάθε μήνα και αποτελεί δωρεάν ηλεκτρονική υπηρεσία του δικτύου μας, που παραδίδεται απευθείας στο ηλεκτρονικό σας ταχυδρομείο.

Για να εγγραφείτε, στείλτε ηλεκτρονικό μήνυμα (e-mail) στο:
«info@poulantzas.gr» ή/και στο «office@transform-network.net»

Μπορείτε να ακυρώσετε την εγγραφή σας με μηνύματα στις ίδιες ηλεκτρονικές διευθύνσεις.